

اسکیموها چگونه فرزندانشان را تربیت می کنند؟

ماجرای فرزندپروری از آرژانتین تا تانزانیا

نویسنده:

دکتر می لینگ هوپگود

ترجمه:

دکتر میلاد سبزه آرای لنگرودی

عضو هیئت علمی موسسه آموزش عالی رحمان رامسر

اندیشه
آگاه

بهار ۱۴۰۰

سرشناسه : هاپگود، می-لینگ. Hopgood, Mei-Ling

عنوان و نام پدیدآور : اسکیموها چگونه فرزندان شان را تربیت می کنند؟: ماجراهای فرزندپروری از

آرژانتین تا تانزانیا/ نویسنده میلینگ هوپگود؛ ترجمه‌ی میلاد سبزه‌آرای
لنگرودی.

مشخصات نشر : تهران: اندیشه آگاه، ۱۴۰۰.

مشخصات ظاهری : ۳۳۵ ص؛ ۵/۲۱×۵/۱۴ س.م.

شابک : ۹۷۸-۶۲۲-۹۸۱۸۳-۵-۰

وضعیت فهرست نویسی : فیپا

یادداشت : عنوان اصلی:

How Eskimos Keep their Babies Warm: and other Adventures
in Parenting (from Argentina to Tanzania and Everywhere in
Between), 2012.

عنوان دیگر : ماجراهای فرزندپروری از آرژانتین تا تانزانیا.

موضوع : رفتار والدین -- مطالعات میان فرهنگی

Parenting -- Cross-Cultural Studies

والدین و کودک -- مطالعات میان فرهنگی

Parent and Child -- Cross-Cultural Studies

شناسه افزوده : سبزه‌آرای لنگرودی، میلاد، ۱۳۶۶، - مترجم

رده بندی کنگره : HQ۷۵۵/۸

رده بندی دیویی : ۶۴۹/۱

شماره کتابشناسی ملی : ۸۶۶۷۴۳۲

عنوان کتاب..... اسکیموها چگونه فرزندان شان را تربیت می کنند؟

نویسنده..... دکتر می لینگ هوپگود

ترجمه..... دکتر میلاد سبزه آرای لنگرودی

صفحه آرا..... سینا آزادی

طراح جلد..... الویرا صیامی

ناشر..... اندیشه آگاه

شمارگان..... ۱۰۰۰ نسخه

نوبت چاپ..... چاپ اول

قیمت..... ۸۰۰,۰۰۰ ریال

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۸۱۸۳-۵-۰

فهرست

مقدمه.....	۷
فصل اول: کودکان بوئنوس آیرسی چگونه دیر به رختخواب می‌روند؟.....	۱۵
فصل دوم: فرانسوی‌ها چگونه به فرزندان‌شان یاد می‌دهند که عاشق غذای سالم باشند؟...۴۷	۴۷
فصل سوم: کنیایی‌ها چگونه بدون کالسکه زندگی می‌کنند؟.....	۷۷
فصل چهارم: چینی‌ها چگونه خیلی زود به فرزندان‌شان آموزش توالیت رفتن می‌دهند؟..۱۰۳	۱۰۳
فصل پنجم: پیگمه‌های آکا چگونه بهترین پدران جهان هستند؟.....	۱۳۳
فصل ششم: لبنانی‌ها چگونه خانواده‌های‌شان را نزدیک هم نگه می‌دارند؟.....	۱۵۷
فصل هفتم: تبتی‌ها چگونه باوداری را کاری ارزشمند می‌دانند؟.....	۱۸۵
فصل هشتم: ژاپنی‌ها چگونه اجازه می‌دهند فرزندان‌شان دعوا کنند؟.....	۲۰۹
فصل نهم: پولینزیایی‌ها چگونه بدون والدین‌شان بازی می‌کنند؟.....	۲۳۵
فصل دهم: روستاییان مایا چگونه به بچه‌های‌شان کار کردن را یاد می‌دهند؟.....	۲۵۹
فصل یازدهم: آسیایی‌ها چگونه ممتاز بودن در مدرسه را می‌آموزند؟.....	۲۸۳
نتیجه‌گیری.....	۳۱۱
منابع.....	۳۱۷

مقدمه

«سفر چیزی فراتر از دیدن مناظر است. سفر تغییری عمیق و دائمی در زندگی است که اثر آن تداوم دارد.»

میریام بیرد^۱

«کتاب واقع گرایی در ژاپن رمانتیک»^۲

در حیاطی در بوئنوس آیرس نشسته‌ام و درحالی که کیک دارچینی‌ام را می‌خورم، با جمعی از دوستانم درباره نحوه فرزندپروری والدین بومی اینجا صحبت می‌کنیم. ما یک آمریکایی چینی‌تبار، یک آمریکایی بولیویایی‌تبار، یک آمریکایی آفریقایی‌تبار، زنی پرتغالی و دو آرژانتینی هستیم یعنی سه مادر، یک مادر باردار و دو نفر که شاید بعدها مادر شوند. گهگاهی شوهران ما و افراد دیگری نیز وارد بحث می‌شوند. موضوع بحث ما درباره تربیت فرزند در فرهنگ‌های دیگری غیر از فرهنگ خودمان است و ما داریم درباره چیزی شبیه به این صحبت می‌کنیم.

^۱ Miriam Beard

^۲ Realism in Romantic Japan

من می‌گویم: «دیوانه کننده است. اینجا والدین در ارتباط با فرزندانشان کارهای متفاوتی نسبت به ما انجام می‌دهند، کارهایی که اگر در آمریکا بودم احتمالاً برق از سرم می‌پرید.»

مادر آمریکایی دیگری حرفم را قطع می‌کند و می‌گوید: «حرف شما درست است! در اینجا وقتی پدر و مادرهای دیگر در زمین‌بازی به بچه‌ام شیرینی تعارف می‌کنند واقعاً نمی‌دانم باید چه کار کنم. گاهی نمی‌پذیرم اما انگار مجبورم با این مورد و موارد زیاد دیگری کنار بیایم.»

یک نفر دیگر می‌پرسد: «آیا این همه قند بچه‌ها را بیش‌فعال نمی‌کند؟»

یک زن آرژانتینی که در انتهای میز مشغول غذا پختن است می‌گوید: «نه این‌طور نیست. پسر من چه چند کلوچه شیرین بخورد و چه نخورد، زودتر از همه به خواب می‌رود.»

زن دیگری می‌گوید: «در مورد زمان خواب چطور؟ منظورم این است که کودکان آرژانتینی همیشه بیدار هستند.»

دیگری می‌گوید: «بله، برای من باور نکردنی است که آن‌ها تا نیمه‌های شب در اطراف رستوران‌ها بازیگوشی می‌کنند!»

من وارد بحث می‌شوم و می‌گویم: «می‌دانم که چند بار کار اشتباهی کرده‌ام و اجازه داده‌ام فرزندم تا ساعت ۱۱ شب بیدار بماند، اما انگار این کار در اینجا مشکلی ندارد.»

تربیت فرزندم در خارج از کشور آگاهی‌بخش بود و لحظات مقایسه و تضاد بسیاری وجود داشت که برای من تعجب‌برانگیز و آموزنده بودند. برای مثال، رفتار آرژانتینی‌ها با زنان باردار برایم جالب بود. آن‌ها در قطار و اتوبوس صندلی خود را به من می‌دادند